

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, 23 prill 2012
Nr. ref.:AGJ221/12

AKTGJYKIM

në

Rastin nr. KI 104/10

Parashtrues

Draža Arsić

**Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Vendimit të Gjykatës së Qarkut në Gjilan GŽ
Nr. 78/2010, të 7 qershorit 2010**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, Kryetar
Kadri Kryeziu, Zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Ivan Čukalović, gjyqtar
Gjyljeta Mushkolaj, gjyqtare dhe
Iliriana Islami, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtrues i kërkesës është Draža Arsić, me profesion inxhinier dhe me vendbanim në Kamenicë.

Vendimet e kontestuara

2. Parashtruesi i kërkesës i konteston aktgjykimet: P. Posl. Nr. 36/2000 të Gjykatës Komunale në Kamenicë, të 26 shtatorit 2000; GZ Nr. 10/2001 të Gjykatës së Qarkut në Gjilan, të 23 prillit 2001; Rev. Nr. 141/2003 të Gjykatës Supreme të Kosovës në Prishtinë, të 30 dhjetorit 2004, si dhe vendimet në vijim P. Posl. Nr. 36/2000 të Gjykatës Komunale në Kamenicë, të 11 janarit 2010 dhe GZ Nr. 10/2001 të Gjykatës së Qarkut në Gjilan, të 7 qershorit 2010.

Objekti i çështjes

3. Parashtruesi i kërkesës pretendon se me aktgjykimet e lartpërmendura i është cenuar *“e drejta për të gëzuar pronën personale si dhe e drejta për siguri juridike për shkak të ekzistimit të dualitetit të vendimeve gjyqësore dhe administrative”*.
4. Ai po ashtu, kërkon vërtetimin e vendimit grupor të Komisionit për Kërkesa Pronësore dhe Banesore HPD HPCC/REC/66/2006, të 15 korrik 2006.

Baza juridike

5. Neni 113.7 i Kushtetutës, neni 20 i Ligjit Nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, 16 dhjetorit 2008 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregulli 56 (1) i Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

6. Parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata) më 14 tetor 2010, dhe kërkoj që në komunikimin e tij me Gjykatën të përdorej gjuha serbe.
7. Me Urdhër të Kryetarit (Nr. GJR. 104/10 të 16 dhjetorit 2010), gjyqtari Ivan Čukalović u emërua Gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, me Urdhër të Kryetarit Nr. KSH. 104/10, gjyqtarët Almiro Rodrigues (kryesues), Gjyljeta Mushkolaj dhe Iliriana Islami u emëruan anëtarë të Kolegjit shqyrtues.
8. Më 19 janar 2011, Gjykata Kushtetuese e njoftoi Gjykatën Komunale në Kamenicë se parashtruesi ka parashtruar një kërkesë për vlerësimin e kushtetutshmërisë së vendimeve dhe aktvendimeve të lartpërmendura.
9. Gjykata Komunale në Kamenicë, më 2 shkurt 2011, ia dorëzoi Gjykatës tërë dosjen e lëndës.
10. Me shkresën e datës 4 prill 2011, Gjykata Kushtetuese kërkoj nga parashtruesi i kërkesës të ofronte informacione shtesë në lidhje me gjendjen faktike.
11. Po të njëjtën ditë, Gjykata Kushtetuese kërkoj nga Agjencia Kosovare e Pronës (në tekstin e mëtejme: AKP) informacione shtesë në lidhje me gjendjen faktike, dhe prova të caktuara në mënyrë që Gjykata të mund të gjykojë për rastin në mënyrë të duhur.
12. Më 14 prill 2011, AKP-ja ia dorëzoi përgjigjen Gjykatës Kushtetuese së bashku me dokumentacionin mbështetës. AKP-ja i konfirmoi Gjykatës se, për kërkesat e parashtruara nga ana e parashtruesit të kërkesës dhe bashkëshortes së tij (kërkesat DS00636/DS200053) në Drejtorinë e Çështjeve Pronësore Banesore (DKPB) ishte vendosur më 18 qershor 2005. Më tej, AKP-ja theksoi se KKP-bja me Vendimin

HPCC/REC/66/2006, të 15 korrikut 2006, e vërtetoi vendimin e tij të parë, të 18 qershorit 2005, dhe ia miratoi parashtuesit të kërkesës posedimin e pronës. AKP po ashtu, parashtroi se në bazë të vendimit të formës së prerë të KKPb-së parashtuesi i kërkesës kërkoi t'i kthehej prona në riposedim dhe të dëbohej uzurpuesi nga prona, gjë të cilën e bëri AKP-ja më 31 tetor 2006, ndërsa çelësat iu dorëzuan parashtuesit të kërkesës më 20 nëntor 2006. AKP-ja në fund e njoftoi Gjykatën se rasti ishte mbyllur më 20 shkurt 2007, pasi që prona i ishte kthyer në riposedim parashtuesit të kërkesës dhe se AKP-ja kishte nënshkruar një memorandum me Agjencinë Kadastrale të Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: AKK) më 13 korrik 2009, ku në njërin nga nenet thuhej: *“AKP-ja do t'i sigurojë AKK-së kopje elektronike të vendimeve të formës së prerë të Komisionit për Kërkesa Pronësore Banesore me qëllim të azhurnimit të të dhënave kadastrale.”*

13. Më 20 prill 2011, parashtuesi i kërkesës e dërgoi përgjigjen në kërkesën e Gjykatës për informacione shtesë së bashku me dokumentacionin mbështetës.

Përmbledhja e fakteve

14. Më 24 shkurt 1992, ndërmarrja „KARAÇEVAKARAÇEVA“ (në tekstin e mëtejshëm: KARAÇEVA) i ofroi parashtuesit të kërkesës dhe familjes së tij strehim të përkohshëm në ndërtesën e saj administrative, e cila më vonë u shndërrua në hapësirë banimi edhe për dy familje tjera.
15. Më 11 dhjetor 1992, parashtuesi i kërkesës lidhi kontratë me ndërmarrjen „KARAÇEVA“ për shfrytëzimin e banesës nr. 115 në ndërtesën e administratës.
16. Më 20 prill 1993, parashtuesi i kërkesës lidhi kontratë me ndërmarrjen „KARAÇEVA“ për blerjen e banesës. Kontrata u vërtetua në Gjykatën Komunale dhe u regjistrua me nr. 413/93, dhe të njëjtën ditë e kishte të bashkëngjitur dëftesën e pagesës për shumën 4.509.981 dinarë, që paraqet çmimin e blerjes që parashtuesi i kërkesës e kishte paguar për banesën.
17. Parashtuesi i kërkesës dhe familja e tij jetuan në banesën e blerë deri në muajin korrik të vitit 1999.
18. Më 5 korrik 1999, ndërmarrja „KARAÇEVA“ i dërgoi njoftim parashtuesit të kërkesës dhe familjes së tij se qëndrimi i tyre në banesë ishte i paligjshëm dhe se e kishin uzurpuar pronën shoqërore. Ata u urdhëruan që të largohen nga banesa në afat prej pesë ditësh nga dita e pranimit të njoftimit. Parashtuesi i kërkesës dhe familja e tij u larguan, siç duket, nga frika, ndërsa një person i tretë u vendos në banesë pas largimit të tyre.
19. Më 15 nëntor 1999, hyri në fuqi Rregullorja e UNMIK-ut 1999/23 për Themelimin e Drejtorisë për Çështje Pronësore dhe Banesore (DPB) dhe Komisionit për Kërkesa Pronësore dhe Banesore e cila në nenin 1.2, mes tjerash, parasheh [...] *“Si përjashtim nga juridiksioni i gjykatave lokale, Drejtoria merr dhe regjistron kategoritë e mëposhtme të kërkesave që kanë të bëjnë me pronën banesore, duke përfshirë këtu edhe pronën e shoqëruar me të; Ankesat e personave fizikë të cilët kanë qenë pronarë, posedues ose që kanë pasur të drejtën e banimit në pronën banesore para datës 24 mars 1999, e që tani nuk e kanë atë pasuri në posedim, dhe kur e drejta e pronësisë nuk është transferuar vullnetarisht. Drejtoria ia paraqet këto kërkesa Komisionit për Ankesa Pronësore dhe Banesore ose, nëse e sheh të përshtatshme, kërkon të ndërmjetësojnë në këto mosmarrëveshje dhe kur nuk ka sukses, ia drejton ato për zgjidhje Komisionit për Kërkesa Pronësore dhe Banesore[...].”*

20. Rregullorja e UNMIK-ut 1999/23 më tej në nenin 2.7 parashikonte që: *“Vendimet përfundimtare të Komisionit janë të detyrueshme për t’u zbatuar dhe nuk janë subjekt i rishqyrtimit nga asnjë organ tjetër gjyqësor apo administrativ në Kosovë”*.
21. Më 13 korrik 2000, ndërmarrja „KARAÇEVA“ paraqet padi në Gjykatën Komunale në Kamenicë kundër parashtruesit të kërkesës, me të cilën kërkon që të anulohen kontratat për shfrytëzimin dhe blerjen e banesës të nënshkruara në mes tyre në vitin 1993.
22. Më 7 shtator 2000, Këshilli Norvegjez për Refugjatë në Kralëvë e njoftoi Gjykatën Komunale në Kamenicë se, me kërkesë të parashtruesit të kërkesës, e kishte përcjellë kërkesën e tij për pronësi të banesës në DPB dhe KKPb. Më tutje, Këshilli konsideronte se në bazë të Rregullores së UNMIK-ut 1999/23 të drejtat e pronës binin ekskluzivisht në juridiksionin e KKPb-së, vendimet e të cilit ishin të obligueshme dhe hynin në fuqi menjëherë, dhe rrjedhimisht nuk mund të kontestoheshin nga asnjë organ tjetër administrativ apo gjyqësor siç parashihet me nenin 2.7 të Rregullores së UNMIK-ut. Këshilli, rrjedhimisht kërkoi nga Gjykata Komunale që menjëherë të ndalonte çfarëdo procedure të mëtutjeshme në lidhje me këtë padi për shkak të mungesës së juridiksionit.
23. Më 14 shtator 2000, avokati i parashtruesit të kërkesës dorëzoi përgjigje në Gjykatën Komunale të Kamenicës në lidhje me padinë e ndërmarrjes „KARAÇEVA“, duke pohuar se blerja e kontestuar e banesës ishte e vlefshme, posaçërisht për arsyen se nuk mund t’i cenohej e drejta e pronësisë të cilën parashtruesi i kërkesës e kishte fituar në vitin 1993, e që ishte e ngjashme me të drejtën e punëtorëve tjerë të „KARAÇEVËS“ të cilët e kishin fituar pronësinë pavarësisht nacionalitetit të tyre.
24. Më 26 shtator 2000, Gjykata Komunale në Kamenicë vendosi në lidhje me padinë e ndërmarrjes „KARAÇEVA“, duke theksuar se nuk kishte bazë ligjore për kontratat e kontestuara në atë kohë, sepse KARAÇEVA nuk ishte pronar i përhershëm i ndërtesës së kërkuar dhe rrjedhimisht nuk ka mundur të tjetërsonte pronësinë e saj.
25. Më 23 nëntor 2000, avokati i parashtruesit të kërkesës ushtroi ankesë ndaj këtij aktgjykimi në Gjykatën e Qarkut në Gjilan, duke pretenduar, mes tjerash, se Gjykata Komunale në Kamenicë kishte vendosur për një kërkesë e cila nuk ishte nën juridiksionin e saj, në kundërshtim me Rregulloren e UNMIK-ut 1999/23, të 15 nëntorit 1999, pasi që vetëm DPB-ja dhe KKPb-ja ishin kompetente për të shqyrtuar këtë kontest dhe jo gjykatat.
26. Më 1 shkurt 2001, parashtruesi i kërkesës parashtrroi kërkesë (nr. DS00053) në DPB në bazë të Rregullores së UNMIK-ut 1999/23.
27. Gjykata e Qarkut në Gjilan, me anë të Aktgjykimit GŽ nr. 10/2001 të 23 prillit 2001, e hodhi poshtë ankesën e parashtruesit të kërkesës si të pabazuar dhe e vërtetoi aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Kamenicë, duke e bazuar vendimin e saj në vendimin e asaj gjykate. Në vendimin e saj, Gjykata e Qarkut nuk u mor me çështjen e ngritur nga parashtruesi i kërkesës në ankesën e tij se Gjykata Komunale kishte vendosur për kërkesën e tij, edhe pse në bazë të Rregullores së UNMIK-ut 1999/23 ajo nuk ishte kompetente për të bërë një gjë të tillë, pasi që parashtruesi i kërkesës kishte parashtruar kërkesë pranë DPB-së.
28. Më 26 qershor 2001, avokati i parashtruesit të kërkesës ushtroi kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme, e cila me vendim të 18 qershorit 2002 e hodhi poshtë revizionin si të paafatshëm.

29. Më 24 maj 2002, bashkëshortja e parashtruesit të kërkesës parashtroi kërkesë të ngjashme (Nr. DS006436) në DPB në Nish në bazë të Rregullores së UNMIK-ut 1999/23.
30. Më 28 qershor 2002, avokati i parashtruesit të kërkesës ushtroi ankesë ndaj vendimit të Gjykatës Supreme, sipas të cilit revizioni ishte i paafatshëm, në të njëjtën gjykatë, duke bashkëngjitur si provë fletëdorëzimin që përmbante datën kur i ishte dorëzuar atij vendimi i Gjykatës së Qarkut. Si rezultat i kësaj Gjykata Supreme e pranoi ankesën për shqyrtim.
31. Më 18 qershor 2004, KKPb-ja me vendimin nr. HPCC/D/194/2005/C, në lidhje me 61 paraqitës të kërkesave (përfshirë parashtruesin e kërkesës dhe bashkëshorten e tij) të përmendur në Urdhër, urdhëroi që:
 1. *Paraqitësit të kërkesës ose bartësit të së drejtës pronësore, varësisht nga rasti, t'i jepet posedimi mbi pronën që kërkohet;*
 2. *Pala përgjegjëse apo cildo person tjetër që banon në pronë, ta lëshojë atë në afat prej 30 (tridhjetë) ditësh, që nga dita e marrjes së këtij urdhri; dhe*
 3. *Nëse pala përgjegjëse apo cildo person tjetër që e banon në pronë, nuk i përmbahet urdhrit për lirim të pronës brenda afatit të caktuar, do të dëbohet nga aty.*
32. Në pjesën e arsytimit të Urdhrit, KKPb-ja vendosi që ishte e mjaftueshme që, mes tjerash, paraqitësi i kërkesës, në bazë të provave të paraqitura, në secilin nga rastet ka provuar prima facie se paraqitësi i kërkesës apo bartësi i së drejtës pronësore, varësisht nga rasti, ka pasur të drejtë pronësore mbi pronën që kërkohet; se i padituri në secilin nga rastet ka ofruar përgjigje në kërkesë që nuk përbën kundërshtim të vlefshëm; dhe se paraqitësi i kërkesës apo bartësi i së drejtës pronësore, varësisht nga rasti, ka qenë në posedim të pakontestueshëm të pronës para 24 marsit 1999.
33. KKPb-ja më tej gjeti se, sa i përket kërkesave DS200053 dhe DS006436 [të parashtruesit të kërkesës dhe bashkëshortes së tij], të paditurit [KARAÇEVA dhe të tjerët] nuk kanë paraqitur ndonjë mbrojtje të vlefshme ndaj kërkesës së paraqitësve [të parashtruesit të kërkesës dhe bashkëshortes së tij], por kishin iniciuar procedurë gjyqësore për të shfuqizuar kontratat e shitblerjes të lidhura në mes të paraqitësit të kërkesës [parashtruesit të kërkesës] dhe bartësit të ndarjes së banesës [“KARAÇEVA”].
34. Më 30 dhjetor 2004, Gjykata Supreme e Kosovës e hodhi poshtë si të pabazuar kërkesën e parashtruesit për revizion në rastin në lidhje me anulimin e kontratës së shitblerjes, të iniciuar nga ndërmarrja KARAÇEVA më 13 korrik 2000, duke theksuar se Gjykata e Qarkut i kishte vlerësuar drejt faktet e konstatuara nga ana e Gjykatës Komunale dhe se e kishte arsyetuar në mënyrë të mjaftueshme vendimin e saj. Gjykata Supreme, në vendimin e saj, nuk iu referua argumenteve të parashtruesit të kërkesës se Gjykata e Qarkut e injoroi parashtrimin e tij, sipas të cilit Gjykata Komunale kishte vendosur për një kërkesë që, në bazë të Rregullores së UNMIK-ut 1999/23 të 15 dhjetorit 1999, nuk ishte në juridiksionin e saj pasi që vetëm DPB-ja dhe KKPb-ja ishin kompetente për këtë çështje. Po ashtu, Gjykata Supreme nuk përmendi Urdhrin e KKPb-së të 18 qershorit 2004, të cilit i ishte referuar parashtruesi i kërkesës..
35. Më 18 korrik 2005, Sekretari i KKPb-së lëshoi vendimin e certifikuar me të cilin vërtetonte vendimin e KKPb-së të datës 18 qershor 2005 në lidhje me kërkesat nr. DS200053/DS006436, të parashtruara nga parashtruesi i kërkesës dhe bashkëshortja e tij.

36. Me vendim nr. HPPCC/REC/66/2006, të 15 korrikut 2006, KKPБ-ja e hodhi poshtë kërkesën për rishqyrtim në lidhje me kërkesat nr. DS200053/DS006436, të paraqitur nga ana e uzurpuesit të banesës, duke theksuar se:
- “Në kërkesat nr. DS20053/DS006436 Pala Kërkuese [uzurpuesi], e cila është palë e interesuar dhe që nuk ka marrë pjesë në kërkesën fillestare, pohon se prona e kërkuar nuk ishte pronë banimi. Megjithatë, ai pranon se është shndërruar në pronë banimi në vitin 1991. Si dëshmi tregon se prona e kërkuar në mënyrë ligjore është shndërruar në pronë të banimit, rasti është nën juridiksion të Komisionit dhe, si Paraqitës C në procedurën e shkallës së parë ka dëshmuar të drejtën pronësore së paku në formën e posedimit të ligjshëm të pronës së kërkuar, kërkesa për rishqyrtim qëndron të refuzohet.”*
37. Më 4 shtator 2006, vendimi i veçantë i KKPБ-së për kërkesat e parashtruesit të kërkesës dhe bashkëshortes së tij, me nr. DS200053/DS006436, u certifikua nga ana e sekretarit të KKPБ-së.
38. Më 1 nëntor 2006, UN-HABITAT-i (i cili menaxhonte me DPБ-në dhe KKPБ-në deri kah mesi i vitit 2002 para se t’ia dorëzonte UNMIK-ut) ua dorëzoi çelësat e banesës së bashku me protokollin e dorëzimit parashtruesit të kërkesës, i cili siç duket jeton aty me familjen e tij që atëherë.
39. Me shkresën e datës 7 maj 2008, KKPБ-ja e siguroi parashtruesin e kërkesës se vendimi HPCC/REC/66/2006 ishte i formës së prerë, dhe në pajtim me nenin 2, paragrafin 7 të Rregullores së UNMIK-ut 1999/23, nuk mund t’i nënshtrohej rishqyrtimit nga asnjë gjykatë apo organ administrativ në Kosovë.
40. Më 14 janar 2009, parashtruesi i kërkesës paraqiti kërkesë në Gjykatën Komunale në Kamenicë për përsëritjen e procedurës, duke kërkuar që e njëjta të shfuqizonte vendimin e saj të 26 shtatorit 2000 me të cilin i kishte shpallur të pavlefshme kontratën për shfrytëzimin dhe kontratën e blerjes së banesës. Ai e njoftoi Gjykatën Komunale se, si pronar i banesës në Kamenicë, ai kishte paraqitur përmes Zyrës së Këshillit Norvegjez për Refugjatë kërkesë në DPБ/KKPБ në bazë të Rregullores së UNMIK-ut 1999/23 dhe se, me vendim të certifikuar të 28 korrikut 2005 KKPБ-ja ia kishte kthyer banesën në posedim, ndërsa personi që e kishte nxënë banesën ishte urdhëruar që të largohej nga prona në afat prej 30 ditësh nga dita e njoftimit. Ai më tej, e informoi Gjykatën Komunale se kërkesa e uzurpuesit për rishqyrtim ishte refuzuar me “Vendim të Certifikuar në lidhje me Kërkesën për Rishqyrtim të 4 shtatorit 2006”, të nxjerrë nga ana e KKPБ-së, për arsye se provat kishin treguar se prona e kërkuar ishte shndërruar në mënyrë të ligjshme në pronë banimi dhe se rrjedhimisht ishte në juridiksion të KKPБ-së, dhe se parashtruesi i kërkesës kishte provuar në procedurën e shkallës së parë të drejtën pronësore, të paktën në formën e posedimit të ligjshëm të pronës, për të cilën ishte bërë kërkesa.
41. Më 11 janar 2010, Gjykata Komunale në Kamenicë me Vendimin nr. 36/2000 e refuzoi kërkesën për përsëritje të procedurës si të paafatshme. Gjykata theksoi se parashtruesi i kërkesës kishte siguruar prova të reja më 15 shtator 2006, pasi që ai e mori Vendimin e Certifikuar në lidhje me Rishqyrtimin Nr. DS200053&DS006436 të organit të shkallës së dytë të DPБ më 15 shtator 2006, ndërsa vendimi i organit të shkallës së parë iu dorëzua atij më 28 korrik 2005. Kjo gjykatë ishte e mendimit se propozimi për përsëritjen e procedurës, i paraqitur në gjykatë më 14 janar 2009, duhej dorëzuar në afat prej 30 ditësh nga dita kur pala është në gjendje të paraqes fakte apo prova të reja në gjykatë, në pajtim me nenin 423 (1) të Ligjit mbi Procedurën Kontestimore. Gjykata më tej vlerësoi se parashtruesi i kërkesës e mori vendimin e organit të shkallës së parë

të KKPb-së më 28 korrik 2005 dhe vendimin e organit të shkallës së dytë të KKPb-së më 15 shtator 2006, dhe rrjedhimisht, ishte në gjendje që t'i ofronte gjykatës prova të reja që nga data 15 shtator 2006. Në vend të kësaj, parashtruesi i kërkesës e paraqiti propozimin për përsëritjen e procedurës më 14 janar 2009, pra pas më shumë se dy vitesh nga kalimi i afatit prej 30 ditësh, që llogaritet nga dita kur parashtruesi i kërkesës i mori vendimet. Gjykata prandaj konkludoi se propozimi i parashtruesit të kërkesës për përsëritjen e procedurës ishte dorëzuar pas afatit dhe si i tillë duhej refuzuar.

42. Pastaj, parashtruesi i kërkesës ushtroi ankesë në Gjykatën e Qarkut në Gjiilan duke theksuar se Gjykata Komunale gabimisht e kishte zbatuar të drejtën materiale kur nuk e kishte marrë parasysh Rregulloren e UNMIK-ut 1999/23, e cila parasheh që vendimet e formës së prerë të KKPb-së janë të obligueshme dhe të zbatueshme dhe nuk mund t'i nënshtrohen rishqyrtimit nga asnjë organ gjyqësor në Kosovë.
43. Më 7 qershor 2010, Gjykata e Qarkut në Gjiilan me Vendim GZ. Nr. 78/2010 e hodhi poshtë ankesën si të pabazuar dhe e vërtetoi vendimin e Gjykatës Komunale në Kamenicë. Gjykata e Qarkut konstatoi se, më 28 korrik 2005 KKPb kishte vendosur t'ia kthejë parashtruesit të kërkesës pronën e kërkuar në posedim, ndërsa ankesa e ushtruar nga ana e uzurpuesit të banesës ishte refuzuar me Vendim të Certifikuar të KKPb-së në lidhje me kërkesën për rishqyrtim duke theksuar se parashtruesi i kërkesës ishte pronar i pronës.
44. Gjykata e Qarkut më tej theksoi se sa i përket propozimit të mëpastajmë të parashtruesit të kërkesës për përsëritjen e procedurës, Gjykata Komunale kishte konkluduar se parashtruesi i kërkesës e kishte pranuar vendimin e organit të shkallës së parë të KKPb-së më 28 korrik 2005, ndërsa vendimin e organit të shkallës së dytë të KKPb-së më 15 shtator 2006, dhe rrjedhimisht kishte gjetur se propozimi për përsëritjen e procedurës ishte i paafatshëm pasi që parashtruesi i kërkesës nuk e kishte dorëzuar propozimin në afat prej 30 ditësh nga data kur vendimi i ishte dorëzuar atij.
45. Më 29 qershor 2010, Vendimi GZ. Nr. 78/2010 i Gjykatës së Qarkut të Gjiilanit iu dorëzua parashtruesit të kërkesës, por nuk përmbante këshillën për mjetin juridik në dispozicion të parashtruesit të kërkesës për të ushtruar ankesë ndaj këtij vendimi. Parashtruesi i kërkesës sqaron se nuk ka ushtruar ankesë në Gjykatë Supreme ndaj vendimit të Gjykatës së Qarkut, pasi që ai vendim nuk përmbante udhëzim për mjetin juridik dhe se nuk ka pasur mundësi të angazhojë avokat për shkak të shpenzimeve, pasi që shpenzimet në kërkimin e tij për drejtësi deri më tani arrinin në rreth 2000 euro.
46. Më 6 korrik 2010, parashtruesi i kërkesës kërkoi nga Zyra Komunale e Kadastrës (në tekstin e mëtejshëm: ZKK) në Kamenicë që të bëjë regjistrimin e të drejtave të tij pronësore mbi atë pjesë të ndërtesës – banesës, në bazë të kontratës së blerjes dhe bashkëngjiti kopje të kontratave të blerjes dhe të shfrytëzimit si dhe Vendimin e Certifikuar të KKPb-së në lidhje me kërkesën për rishqyrtim dhe Protokollin e dorëzimit të çelësave të banesës, të datës 1 nëntor 2006.
47. Më 4 gusht 2010, ZKK e refuzoi kërkesën e parashtruesit të kërkesës me ç'rast parashtruesi i kërkesës kërkoi nga ZKK-ja, me shkresë të datës 9 gusht 2010, që të rishqyrtonte kërkesën e tij në bazë të të dhënave të ofruara.
48. Në vendimin e saj Nr. 280/10 të 24 gushtit 2010, ZKK bëri me dije se e kishte siguruar historinë gjyqësore të rastit të parashtruesit të kërkesës të lartpërmendur nga Gjykata Komunale, duke përfshirë rezultatit e kërkesës së parashtruesit, të datës 29 qershor 2010, për Përsëritje të Procedurës në Gjykatën e Qarkut (Vendimi GZ. Nr. 78/2010).

ZKK-ja po ashtu, ishte njoftuar nga AKP-ja se kërkesat për rishqyrtim në lidhje me pronën e parashtruesit të kërkesës ishin hedhur poshtë, por me sa duket prona i ishte kthyer parashtruesit të kërkesës.

49. ZKK-ja vlerësoi se, në kuptim të nenit 3. 4 (iii) ("nëse validiteti i kërkesës ose ndonjë nga dokumentet mbështetëse është në pyetje") të Ligjit Nr. 2002/ (Ligji për Themelimin e Regjistrimit të Drejtave të Pronës së Paluajtshme), kërkesa e parashtruesit për regjistrim të pronës së paluajtshme ishte hedhur poshtë. ZKK-ja bëri me dije se parashtruesi i kërkesës kishte të drejtë të ushtrojë ankesë në Agjencinë Kadastrale të Kosovës në Prishtinë brenda 30 ditësh nga dita kur i është komunikuar ky vendim.
50. Po ashtu më 24 gusht 2010, parashtruesi i kërkesës i dërgoi letër Agjencisë Kosovare të Pronës (AKP) në të cilën i sqaroi detajet e rastit të tij, duke përfshirë faktin se KKPb i kishte certifikuar të drejtat e tij pronësore mbi banesën, se i kishte marrë çelësat nga HABITAT-i më 1 nëntor 2006 dhe se ai e familja e tij po jetonin aty që atëherë. Parashtruesi i kërkesës më tej tregoi se KARAÇEVA, prej së cilës ai e kishte blerë banesën, ishte shitur dhe se rrjedhimisht Agjencia e Kosovare e Privatizimit po e administronte atë duke i konsideruar vendimet e gjykatave dhe të KKPb-së si jo të obligueshme dhe të pavlefshme. Prandaj, ai kërkoi nga AKP-ja që të ndikonte tek ZKK-ja ashtu që kjo e fundit të zbatonte dhe të respektonte ligjin në mënyrë që t'ia mbronte të drejtat e njeriut dhe të drejtat ligjore. Parashtruesi i kërkesës, me sa duket, nuk ka marrë ndonjë përgjigje deri më tani.
51. Më 21 shtator 2010, parashtruesi i kërkesës ushtroi ankesë në Agjencinë Kadastrale të Kosovës në Prishtinë, duke pretenduar se ZKK-ja kishte shkelur dispozitat e Ligjit të Procedurës së Përgjithshme Administrative kur hodhi poshtë kërkesën për regjistrimin e të drejtave pronësore mbi banesën në fjalë, sepse nuk kishte marrë parasysh dhe as që kishte dhënë arsyet e refuzimit të përmbarimit të vendimit të KKPb-së që ishte i formës së prerë dhe i zbatueshëm në bazë të ligjeve të Kosovës dhe me atë rast kishte zbatuar gabimisht Ligjin për Regjistrimin e të Drejtave të Pronës së Paluajtshme. Parashtruesi i kërkesës kërkoi nga Agjencia Kadastrale e Kosovës që të bënte regjistrimin e banesës në emër të tij. Rasti, siç duket, është ende në procedurë e sipër.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

52. Parashtruesi i kërkesës pretendon se me aktgjykimet P. Posl. Nr. 36/2000 të Gjykatës Komonale në Kamenicë, të 26 shtatorit 2000; GŽ nr. 10/2001 të Gjykatës së Qarkut në Gjiilan, të 23 prillit 2001; Rev nr. 141/2003 të Gjykatës Supreme të Kosovës në Prishtinë, të 30 dhjetorit 2004; dhe vendimet P. Posl. Nr. 36/2000 të Gjykatës Komonale në Kamenicë, të 11 janarit 2010 e GŽ nr. 10/2001 të Gjykatës së Qarkut në Gjiilan, të 7 qershorit 2010, i është cenuar e drejta për të gëzuar pronën e tij personale si dhe e drejta për siguri juridike sepse ekziston një dualitet i vendimeve gjyqësore dhe administrative.
53. Parashtruesi i kërkesës po ashtu, pohon se në ndërtesë gjendet edhe një banesë pronar i së cilës është një punëtor i të njëjtës firmë. Ai punëtor kishte lidhur kontratë të blerjes me të njëjtat kushte siç kishte bërë edhe parashtruesi i kërkesës, por ndaj tij nuk ishte iniciuar padi. Parashtruesi i kërkesës mendon se arsyja pse padia është ushtruar vetëm ndaj tij është se ai është serb.
54. Më tej, ai kërkon nga Gjykata Kushtetuese që të vërtetojë vendimet nr. HPCC/D/194/2005/C të 18 qershorit 2005 dhe nr. HPCC/REC/66/2006 të 15 korrikut 2006, të cilat i ka nxjerrë HABITAT-i dhe me anë të së cilave urdhërohet që t'i kthehet pronësia mbi pronën në fjalë.

55. Parashtruesi i kërkesës më tej thekson se banesa gjendet në tokë në pronësi shoqërore dhe se ndërmarrja "KARAÇEVA" nuk ekziston më pasi që e njëjta është privatizuar; prandaj Agjencia Kosovare e Privatizimit menaxhon me tokën dhe as nuk ia njeh pronësinë mbi banesën e referuar në vendimet gjyqësore dhe as nuk lejon Agjencinë Kadastrale që të bëjë regjistrimin e banesës në emër të tij.
56. Parashtruesi i kërkesës pret se do të dëbohet edhe një herë nga banesa, edhe pse sipas mendimit të tij vendimet e DPB-së janë të formës së prerë dhe të obligueshme dhe si të tilla duhet të pranohen. Ai pretendon se aktgjykimet e lartpërmendura ia cenojnë të drejtën për të gëzuar pronën personale dhe të drejtën për siguri juridike.

Ligji i zbatueshëm

57. Dispozitat të cilave iu referohet KKP-bja në vendimet e veta janë të definuara në instrumentet e mëposhtme ligjore:

Rregullorja e UNMIK-ut nr. 1999/23 për themelimin e Drejtorisë për Çështje Pronësore dhe Banesore dhe Komisionit për Kërkesa Pronësore Banesore:

Drejtoria për Çështje Pronësore dhe Banesore

[...]

Neni 1.2 Si përjashtim nga juridiksioni i gjykatave lokale, Drejtoria merr dhe regjistron kategoritë e mëposhtme të kërkesave që kanë të bëjnë me pronën banesore, duke përfshirë këtu edhe pronën e shoqëruar me të;

Kërkesat e personave fizikë, pronësia, posedimi ose e drejta e banimit në pronën e patundshme banesore të të cilëve u është revokuar pas datës 23 mars 1989 në bazë të legjislacionit i cili është diskriminues si në zbatim ashtu edhe në qëllimet e tij;

Kërkesat e personave fizikë që kanë bërë transaksione jozyrtare me prona të patundshme banesore në bazë të vullnetit të lirë të palëve pas datës 23 mars 1989;

Ankesat e personave fizikë të cilët kanë qenë pronarë, posedues ose që kanë pasur të drejtën e banimit në pronën banesore para datës 24 mars 1999, e që tani nuk e kanë atë pasuri në posedim, dhe kur e drejta e pronësisë nuk është transferuar vullnetarisht."

Drejtoria i ia paraqet këto kërkesa Komisionit për Ankesa Pronësore dhe Banesore ose, nëse e sheh të përshtatshme, kërkon të ndërmjetësojnë në këto mosmarrëveshje dhe kur nuk ka sukses, ia drejton ato për zgjidhje Komisionit për Kërkesa Pronësore dhe Banesore.

[...]"

Neni 2:

Komisioni për Kërkesa Pronësore dhe Banesore

2.1 Komisioni për kërkesa pronësore dhe Banesore ("Komisioni") është organ i pavarur i Drejtorisë, i cili i zgjidh mosmarrëveshjet private jotregtare që kanë të bëjnë me pronën banesore të cilat ia parashtron Drejtoria, derisa Përfaqësuesi

Special i Sekretarit të Përgjithshëm të gjykojë se gjykatat lokale janë në gjendje të kryejnë funksionet që i janë besuar Komisionit.[...]

2.7 Vendimet përfundimtare të Komisionit janë të detyrueshme për t'u zbatuar dhe nuk janë subjekt i rishqyrtimit nga asnjë organ tjetër gjyqësor apo administrativ në Kosovë.

Rregullorja e UNMIK-ut Nr. 2000/60 e 31 tetorit 2000

[...]

Neni 2.4: “Çdo person që ka fituar të drejtën e pronësisë në një pronë nëpërmjet ndonjë transaksioni jozyrtar ndërmjet datës 23 mars 1989 dhe 13 tetor 1999, bazuar në vullnetin e lirë të palëve, ka të drejtë në urdhëresën e Drejtorisë ose të Komisionit për regjistrimin e pronësisë së vet në regjistrat përkatës publikë. Një urdhër i këtillë nuk e liron kërkuuesin nga asnjë detyrim për të paguar çfarëdo takse apo tatimi lidhur me pronën ose qarkullimin e pronës.”

Neni 2.5: “Çdo refugjatë ose person i zhvendosur, me të drejtë mbi pronën, gëzon të drejtën e kthimit të pronës ose të disponojë me të në pajtim me ligjin dhe në përputhje me këtë rregullore.”

Neni 2.6: “Çdo person me të drejtë pronësie më 24 mars 1999, i cili e ka humbur pronësinë mbi atë pronë dhe nuk ka hequr dorë vullnetarisht nga e drejta e pronësisë, ka të drejtë të marrë vendim nga Komisioni për riposëdëm të pronës. Komisioni nuk do të pranojë kërkesa për kompensimin e dëmtimeve apo të shkatërrimeve të pronës.”

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

58. Për të qenë në gjendje të gjykojë për kërkesën e parashtruesit, Gjykata Kushtetuese duhet së pari të shqyrtojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka plotësuar të gjitha kushtet e pranueshmërisë të përcaktuara me Kushtetutë, dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe Rregulloren e punës.

59. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet 113.7 të Kushtetutës, i cili parashikon si në vijim:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

Si dhe nenit 47.2 të Ligjit i cili përcakton që:

Individi mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.

60. Gjykata rikujton se një kriter i ngjashëm i pranueshmërisë parashihet me nenin 35 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ).

61. Në këtë kuptim, Gjykata dëshiron të theksojë se arsyetimi për rregullin e shterimit të mjeteve juridike është që t'u ofrojë autoriteteve përkatëse, duke përfshirë gjykatat, mundësinë për të parandaluar ose për të korrigjuar shkeljet e pretenduara të Kushtetutës, dhe se rendi juridik i vendit do të sigurojë mjete efektive juridike kundër shkeljes së të drejtave kushtetuese (shih *mutatis mutandis*, GJEDNJ Selmouni kundër Francës, nr. 25803194, vendim i datës 28 korrik 1999). Sidoqoftë, nuk është e

domosdoshme që të drejtat kushtetuese të ngritën në mënyrë eksplicite gjatë procedurave në fjalë. Deri sa kjo çështje është ngritur në mënyrë implicite ose substanciale, kërkesa për shterimin e mjeteve është plotësuar (shih, *mutatis mutandis*, GJEDNJ, Azinas kundër Qipros, nr. 56679/00, Vendimi i datës 28 prill 2004).

62. Gjykata e përdori arsyetimin e njëjtë kur nxori Aktvendimin për Papranueshmëri në rastin nr. KI 41/09, Universiteti AAB-RIINVEST SH.P.K. kundër Qeverisë së Republikës së Kosovës, të 27 janarit 2010, dhe në rastin nr. KI 73/09, Mimoza Kusari-Lila kundër Komisionit Qendror të Zgjedhjeve, të 23 marsit 2010.
63. Sa i përket kësaj kërkesë, Gjykata vëren se, më 15 korrik 2006 KKPb e hodhi poshtë kërkesën për rishqyrtim të paraqitur nga pala kundërshtare e parashtresit të kërkesës ndaj vendimit të KKPb-së të 28 korrikut 2005, me të cilin parashtresit të kërkesës i ishte dhënë në posedim prona e kërkuar. Më 4 shtator 2006, vendimi i KKPb-së me të cilin u hodh poshtë kërkesa për rishqyrtim u certifikua nga Sekretari i KKPb-së, pas të cilit, më 1 nëntor 2006 UN HABITAT-i ia dorëzoi parashtresit të kërkesës çelësat e banesës së bashku me Protokollin e dorëzimit.
64. Gjykata është e mendimit se Vendimi i KKPb-së i datës 15 korrik 2006 duhet konsideruar si vendim i formës së prerë dhe që është bërë *res judicata* me rastin e certifikimit nga ana e sekretarit të KKPb-së më 4 shtator 2006, siç konfirmohet me Letrën e Konfirmimit të KKPb-së të 7 majit 2008 drejtuar parashtresit të kërkesës. Në këtë letër po ashtu, thuhej se procedura në lidhje me kërkesën e parashtresit i ishte bartur Drejtorisë së Çështjeve Pronësore Banesore në pajtim me nenin 1.2 të Rregullores së UNMIK-ut 1999/23 dhe se kishte përfunduar, ndërsa mjetet juridike në dispozicion të palëve në bazë të dispozitave të Rregullores së UNMIK-ut 2000/60 ishin shterur.
65. Në letër me tutje theksohej se Vendimi HPCC/REC/66/2006 ishte i formës së prerë dhe, në pajtim me nenin 2.7 të Rregullores së UNMIK-ut 1999/23, nuk mund t'i nënshtrohej rishqyrtimit nga asnjë gjykatë apo organ administrativ në Kosovë.
66. Në këto rrethana, Gjykata konkludon se parashtresi i kërkesës i ka shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion në bazë të ligjit të zbatueshëm.

Vlerësimi i meritave të kërkesës

67. Sa i përket vlerësimit të meritave të kësaj kërkesë, Gjykata vëren se ligj i aplikueshëm në kohën e ngjarjeve që përbëjnë bazën e ankesës së parashtresit të kërkesës ishte Rregullorja e UNMIK-ut nr. 1999/23 për themelimin e Drejtorisë për Çështje Pronësore dhe Banesore (DPB) dhe Komisionit për Kërkesa Pronësore Banesore (KKPB), dhe Rregullorja e UNMIK-ut 2000/60 mbi kërkesat pronësore dhe banesore dhe rregullat e procedurës e të provave të Drejtorisë për çështje pronësore dhe banesore si dhe të Komisionit për kërkesa pronësore dhe banesore, e 31 tetorit 2000.
68. Neni 1.2 i Rregullores së UNMIK-ut 1999/23, *inter alia*, parashikon që “Si përjashtim nga juridiksioni i gjykatave lokale, Drejtoria merr dhe regjistron kategoritë e mëposhtme të kërkesave që kanë të bëjnë me pronën banesore, duke përfshirë këtu edhe pronën e shoqëruar me të; [...] Ankesat e personave fizikë të cilët kanë qenë pronarë, posedues ose që kanë pasur të drejtën e banimit në pronën banesore para datës 24 mars 1999, e që tani nuk e kanë atë pasuri në posedim, dhe kur e drejta e pronësisë nuk është transferuar vullnetarisht”.
69. Për më tepër, neni 2.5 i Rregullores së UNMIK-ut 1999/23 përcakton se: Si përjashtim nga juridiksioni i gjykatave lokale, Komisioni ka kompetencë ekskluzive për të

zgjidhur kategoritë e kërkesave të theksuara në paragrafin 1.2. të kësaj Rregulloreje [...]. Ndërsa neni 2.7 përcakton se “Vendimet përfundimtare të Komisionit janë të detyrueshme për t’u zbatuar dhe nuk janë subjekt i rishqyrtimit nga asnjë organ tjetër gjyqësor apo administrativ në Kosovë.”

70. Në lidhje me këtë, Gjykata vëren se në Vendimin HPCC/REC/66/2006, të 15 korrikut 2006, KKPb-ja gjeti se, “Si dëshmi tregon se prona e kërkuar në mënyrë ligjore është shndërruar në pronë të banimit, rasti është nën juridiksion të Komisionit (KKPB) [...]”. Gjykata është e mendimit se kjo do të thotë që prona e kërkuar nga parashtruesi i kërkesës ishte trajtuar në Rregulloren e UNMIK-ut 1999/23 që nga hyrja e saj në fuqi më 15 nëntor 1999, dhe se gjykatat vendore nuk ishin më kompetente të merreshin me kërkesat pronësore që hynin në kuadër të nenit 1.2 të Rregullores së UNMIK-ut, sikur që është kërkesa pronësore e parashtruesit të kërkesës.
71. Në këtë kuptim, Gjykata gjen se më 13 korrik 2000, kur Rregullorja e UNMIK-ut 1999/23 me të vërtetë kishte hyrë në fuqi, KARAÇEVA ushtroi padi në Gjykatën Komunale në Kamenicë kundër parashtruesit të kërkesës, i cili ishte larguar nga ndërtesa me urdhër të ndërmarrjes KARAÇEVA, duke kërkuar nga gjykata që të anulonte kontratat për shfrytëzimin dhe shitblerjen e banesës të nënshkruara nga parashtruesi i kërkesës dhe KARAÇEVA, më 20 prill 1993.
72. Gjykata më tej vëren se më 7 shtator 2000, Këshilli Norvegjez i Refugjatëve në Kralëvë e njoftoi Gjykatën Komunale në Kamenicë se, me kërkesë të parashtruesit të kërkesës, ia kishte përcjellë kërkesën e tij në lidhje me pronësinë e banesës DPB-së dhe KKPb-së së porsaformuar dhe se, në bazë të Rregullores së UNMIK-ut 1999/23, çështja duhet të jetë në juridiksionin ekskluziv të KKPb-së. Këshilli rrjedhimisht kërkoi nga Gjykata Komunale që menjëherë të ndërpriste procedurën e mëtutjeshme në lidhje me padinë për shkak se nuk ishte kompetente.
73. Gjykata po ashtu, vëren se Gjykata e Qarkut e vërtetoi padinë e KARAÇEVËS pa iu referuar Rregullores së UNMIK-ut 1999/23, dhe se jo vetëm që Gjykata e Qarkut e refuzoi ankesën e parashtruesit të kërkesës më 23 prill 2001 pa iu referuar argumenteve të tij përkitazi me Rregulloren e UNMIK-ut 1999/23, por edhe Gjykata Supreme në vendimin e saj të 30 dhjetorit 2004 e injoroi informacionin e parashtruesit të kërkesës, sipas të cilit KKPb tashmë kishte vendosur me Urdhër HPCC/D/194/2005/C, të 18 qershorit 2004, që atij t’i kthehej prona në posedim. Siç u përmend më lart, Urdhri i KKPb-së u vërtetua me Vendimin e KKPb-së Nr. HPCC/REC/66/2006, të 15 korrikut 2006, që në bazë të nenit 2.7 të Rregullores së UNMIK-ut ishte i formës së prerë dhe ishte bërë *res judicata* dhe rrjedhimisht i zbatueshëm më 4 shtator 2006. Si rezultat, UN Habitat i dorëzoi çelësat e banesës parashtruesit të kërkesës së bashku me protokollin e dorëzimit më 1 nëntor 2006.
74. Për më tepër, Gjykata vëren se me shkresën e datës 7 maj 2008, të përmendur më lart, KKPb-ja e siguroi parashtruesin e kërkesës se Vendimi i tij HPCC/REC/66/2006 ishte i formës së prerë dhe në pajtim me nenin 2, paragrafin 7 të Rregullores së UNMIK-ut 1999/23 nuk mund t’i nënshtrohej rishqyrtimit nga asnjë gjykatë apo organ administrativ në Kosovë.
75. Gjykata është e mendimit se kjo vetëm mund të kuptohet që, pasi që konkluzioni i KKPb-së i 15 korrikut 2006 u bë *res judicata* më 4 shtator 2006, parashtruesi i kërkesës e ka gëzuar të drejtën e posedimit të pronës, siç garantohet me nenin 46 të Kushtetutës dhe nenin 1 të Protokollit 1 të KEDNJ-së, dhe se çdo ndërhyrje në këtë të drejtë, nga cilado gjykatë apo organ administrativ, do të duhej konsideruar shkelje e asaj të drejte.

76. Sidoqoftë, deri më tani përpjekjet e parashtruesit të kërkesës pranë gjykatave dhe organeve kompetente administrative për ta zbatuar vendimin e KKPb-së, kanë përfunduar pa sukses dhe kanë krijuar gjendje të pasigurisë juridike për parashtruesin e kërkesës dhe të drejtat e tij të garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ, edhe pse ai dhe familja e tij tani janë duke banuar në këtë pronë.
77. Në lidhje me këtë, Gjykata i referohet praktikës gjyqësore të Strasburgut nga neni 6 [E drejta për një proces të rregullt] i KEDNJ-së, ku GJEDNJ ka vendosur *inter alia* se autoritetet kompetente kanë obligimin pozitiv që të organizojnë një sistem për zbatimin e vendimeve, i cili është efektiv edhe në kuptimin ligjor edhe në atë praktik, si dhe i cili siguron zbatimin e tyre pa vonesa të panevojshme (shih për shembull Pecevi kundër ish-Republikës Jugosllave të Maqedonisë, nr. 21839/03, 6 nëntor 2008).
78. Është e vërtetë se në rastin konkret është nënshkruar një memorandum në mes të Agjencisë Kosovare të Pronës (AKP) dhe Agjencisë Kadastrale të Kosovës (AKK) me datë 13 korrik 2009, ku *inter alia* përcaktohet që: *AKP-ja do t'i sigurojë AKK-së kopje elektronike të vendimeve të formës së prerë të Komisionit për Kërkesa Pronësore Banesore me qëllim të azhurnimit të të dhënave kadastrale*, por fakti qëndron se, edhe pas gjashtë vitesh nga vendimi i KKPb-së i 15 korrikut 2006, e drejta parashtruesit të kërkesës për posedimin e pronës në fjalë ende nuk është regjistruar në bazën përkatëse të të dhënave të Agjencisë Kadastrale të Kosovës.
79. Në këto rrethana, Gjykata konkludon se gjykatat si dhe organet administrative në fjalë ishin përgjegjëse që të merrnin parasysh në mënyrën e duhur procedurat e zhvilluara në bazë të Rregullores së UNMIK-ut 1999/23 pranë DPB-së dhe KKPb-së, në të cilat ishte i përfshirë parashtruesi i kërkesës, dhe që të zbatonin vendimet e tyre.

PËR KËTO ARSYE

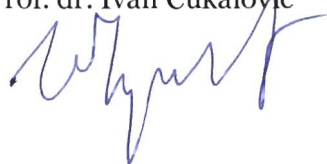
Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në seancën e mbajtur më 13 dhjetor 2011, njëzëri

VENDOSI

- I. TA SHPALLË kërkesën të pranueshme;
- II. KONSTATON se ka pasur shkelje të nenit 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës dhe nenit 1 [E drejta e pronës] të Protokollit 1 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut dhe Liritë Themelore.
- III. UA RIKUJTON autoriteteve kompetente obligimet e tyre në bazë të rregullit 63 [Zbatimi i vendimeve] të Rregullores së Punës të Gjykatës.
- IV. Ky Aktgjykim do t'u komunikohet palëve dhe gjykatave përkatëse, si dhe Agjencisë Kosovare të Pronës dhe Agjencisë Kadastrale të Kosovës;
- V. Në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit, ky Aktgjykim do të publikohet në Gazetën Zyrtare.
- VI. Ky Aktgjykim hyn në fuqi menjëherë dhe mund t'i nënshtrohet rishikimit redaktorial.

Gjyqtari raportues

Prof. dr. Ivan Čukalović

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani

